

Pesten vasárnap junius 19^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

A' s i r á s ó. *(Végzet.)*

„De már térjünk vissza Károlyra — folytatá tovább a' sirásó — 's lássuk, mikép jutott e' csendes nyughelyre temetőnkbe.

Szülői a' rokon 's vagyon nélkül maradott Károlyt ugyan azon uraságnak, kinél szolgálatban vala, kertésze örökre fogadván, mint-hogy fi-gyermeke nem volt, mesterségében gyakorlotta. Évek mul-tak; az árvából derék fiú 's ügyes kertész lön.

Volt a' kertésznek egy Mari nevű leánya, ki szinte olly idős le-hetett, mint Károly. Az ispán élétében egyedül ez, vala játszó társa, minthogy a' két gyermek egymás iránt különös vonzódással viselteték. Idővel a' porban szerződött barátság-szikra lángra lobbant, 's a' két sziv egymásért lángola. De mi is természetesh ennél, ha az egymáshoz vonzódó lelkek egy fedél és gond alatt képeztetnek?! — Szomorúk valának ők, ha néhány perczig egymást nem láthaták; vigak ellen-ben, ha ugyan azon egy munkára rendeltettek.

A' szerelem, mint a' szikra, előszer csak kis tárgyakba kap; de ha megvettetik, tovább harapóztat, lángra kél, 's utójára egész városokat hamuba dönt. — Jól tudták ezt a' szemes szülők; miért is az ifjaknak az egymással enyelgést keményen megtilták, minthogy a' szülői büszkeség egy jobb vagyonú vőt ohajtott; Károlynak pedig nem vala egyebe testénél lelkénél. — Vess a' folyónak gátot, untalan növekszik ereje, míg végre medréből kitörvén, mindent elragadással fenyeget. Illyen a' szerelem; ha ellen-erőre talál, hamvaszt. — Az ifiú szerelmes pár, bár szüntelen szemügy alatt tartatott, talált még is módot a' titkos összejövetelre. De e' boldog élelet nem sokáig tartott; mélt végre győzött a' lappangó les, és a' szerelmeseknek kép-zelt édenök végképpen szétromboltatott. Károly mint hálaadatlan fiú 's leány-csábító száműzetett a' gyámszülőktől olly meghagyással, hogy többé elejekbe ne jőjjön. — Ezen eset a' cholera-i időszakban történt. Búsongva szedé össze tehát kevés bútortát, 's könyezve

vevén bucsút egykori boldogsága lakától, mint kertész-legény, vándor utnak eredt.

Augustus 16-ka volt; midőn e' tájra érkezett; de minthogy az akkori rendelések semmi idegennek sem engedék-meg falunkba a' belépést, itt kalibámban kért éji szállást, utját viradóra másfelé folytatandó, 's elveszett bátyját, ha csak a' föld színén találta, felkeresendő. Ezen alkalommal mondá-el életét is, melyet én most neked elbeszélék. — De fájdalom! reggelre halva lelém őt. Szegény! az epekórságnak áldozatja lön, — 's most hantjait azon kéz ápolja, melyet ő hinni sem reménylett. — E' szókat könyezve ejté-ki a' sirásó, — 's elhallgatott.

Az ifjú éppen most végzé-el virágfüzére kötését, melyet a' korhadtt sírkeresztre akasztván, az öregnek „jó éjszakát“ kívánt, 's viskójok felé ballagott. Nehány percz mulva a' sirásó is felvetvén vállára szomorú mesterségének hiv eszközét, az ásót, követé őt; én pedig rejthelyemből kilopódzván, tovább folytatám félbeszakasztott utamat. — Három óranegyeddel később értem ugyan el S. mezővárost, hol másnap ügyeimet valék végzendő, de ezen kis veszteség eléggé meg vala az által térítve, hogy regényes esetek után vágyódó lelkem kielégítették; minthogy az illy mivelten beszélő, a' vándor kertész legénynek sirját olly szembetűnőleg ápoló, — 's a' történetnek ezen homályos vég-szavait: „és most hantjait azon kéz ápolja, melyet ő hinni sem reménylett“ — könyezve ejtő sirásóban én az elveszett bátyát gyanítottam.

Dolgaim végeztével ismét visszatérék R. helységbe, hol a' különcz sirásó után eleget tudakozódtam; de előbbi sorsáról semmi bizonyos adatokat sem veheték; — a' mit hallottam csupán ez: hogy néhány évtől a' községet hiven szolgálja; neje, ön vallomása szerint, soha sem vala; — egész családját, csak ő maga, 's egy örökbe fogadott gyermek teszi; — hajdani katonáskodását, ezüst medallionja eléggé bizonyítja: — sorsa tehát a' falubeliek előtt is ismeretlen; különben a' nép igazolása szerint jámbor 's jó lelkű ember. — Barátomnak tanácsára, kinek e' történetet elmondottam, magától a' sirásótól kellene sorsa felől tudakozódnom: de minthogy igen is érzem, milly drága azon éledelet, midőn balsorsunkban, egy csendes magányból, senkitől sem gyanítva, emlékezhetünk vissza a' mult boldog perczekre, 's ki az illy szívnek enyhét háborítja, durva zsarnok — felhagyok szándékommal.

B A R N A.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Tuillériák kertje.

Parisnak legsajátabbja még is csak mindig a' Tuillériák kertje marad. A' palais royal elveszté keresettségét; a' divat multságaink

és szenvedélyeink felett zsarnokoskodik, játékszinünk és sétányaink az ő vas pálczája alatt senyvednek: a' tuillieriák kertje azonban szélsőjétől menten van. Nem szólok itt a' palotáról; ez a' kertből nézve nem szép, 's még a' kert tekintetét is elveszi; egy épület minden arány nélkül, feleslegesen hosszú, nevetséges, egyformátlan, és szomorún komor.

A' tuillieriák kertje bizonyos nemzeti birtok, melly mindazoké, kiknek nincs saját kertjük. Régente, sőt még XVIII. Lajos idejében is, a' palais royal Parisnak miniatúrája volt. Ki e' fővárosról mai időben akarna magának fogalmat szerezni, ki azt néhány órák szük ideje alatt akarná szeme előtt ellebegtetni, az a' tuillieriák kertjében töltsön-el egy napot.

Ennek minden órában más-más tekintete van; minden órában változik a' publicum, változtatják az uj sétálók utjokat.

Ha a' fák zöldek és lombosak, egy szép reggel a' tuillieriákban valami felséges! Ezen komor és még is vidám fasorok, ezen virágokkal himzett vetéságyságok, e' gazdagság 's e' magány elragadják a' képzelő erőt 's felbátorítják azt. Ama fiatal ember ott hátra hajtott kezekkel, meredt tekintettel, feszes lépésekkel, az egy költő; amaz asszonyosság, melly e' nagy schawvillal 's e' kopott kalappal a' világ divatját megveti, egy tudósasszony. A' költő 's az asszonytudós a' fák alá mennek sétálni. — Az ellenkező részen a' dramai literatura gyülekszik össze; itt sétálnak a' vaudeville-k szerzőjei, 's darabjaikat sétálás közben készítik-el. — A' kertnek legmagosbban fekvő része, a' dombterület, melly az elyseumi mezők felé tekint, a' színész urak 's asszonyosságok által van elfoglalva; itt tanulta-be szerepeit Talma; a' színészek veteránjaik még mai napig is járkálnak fel alá.

A' narancs-fasor mai időben reggelenként nem igen látogattatik; a' dombterület (melly a' kis királyi kert hosszantá nyulik-el) utat képez, a' számos arra sétálókból egészen ellepettet. Itt sem literaturai foglalatosságok, sem irónék nem taláztatnak; de annál gyakrabban látni szép fiatal asszonykákat csinos reggeli öltözetben. Restauratio ideje alatt az asszonyoknak felfodorított hajjal nem volt szabad e' kertbe lépni, 's az e' végett felállított ór valóban kérlelhetlen volt: de a' nemzeti őrseregbeli, kinek felesége, nővére, leánya, 's más egyéb asszonyi ismeretségei 's rokonságai voltak, a' felfodorított hajú asszonyokat szabadon keresztül bocsátá. A' régi parancs azonban megszüntetett Vigiers fürdőtulajdonosnak kérelme következtében, kinek intézetébe a' Seine vizén az asszonyosságok a' tuillieriák kertjén keresztül kényelmesen mennek.

Mihelyt a' reggeli idő növekedik, a' szerint távoznak a' tudományok 's művészetek a' tuillieriák kertjéből politicusok elől, kik itt

hűvös árnyékban tanulják Europa láthatárait. Dél felé sok követet láthatni, a kapu felé fordultakat, mely a szoborhid felé vezet. Némelyek gond nélkül és jóllakozva, szájokban a fogpiszkálóval a törvényhozó padokra mennek, hogy gyomruk ott emésszen; mások, kik beszédeket akarnak tartani, lassan járkálnak, logicájokat mérők és beszédeiket elolvasók. Ugyan ezen időben jelennek-meg dajkáikkal a gyermekek. Ezeknek nevető vig serege az egész kertben elterül, mely e szerint czikázások, tánczok, s a gyermekek fegyvergyakorlatai által egészen elárasztatik. Nevetés és vidám zaj hangzik minden felől, s most a kert bájoló, sőt elragadtató.

Három órától négyig a tuillériák egészen más alakot vesznek-fel: ekkor jelen-meg a szép világ. A rivoli út melletti rostélykapu előtt számos equipage-ok állapodnak-meg, s most számtalan csinos sétálók tolongnak a kertbe, télen a Feuillant-dombterületen által, nyáron az alsóbb fasorokban. Az asszonyok a legújabb divatot mutogatják; körülöttek azon urak forgolódnak, kiknek erszényök meg nem engedi, hogy egészen a boulogne-i erdőig hassanak, s azon incroyable-k gyalog, kiknek sem két kerekű kocsijok, sem paripájok.

A kamarai ülések végével 5 óra tájban néhány követ-arczok jelennek-meg. Ezek csoportban sétálnak, az elkezdett vitákat folytatók. A leghiresebbeket közülök az idegennek kész szolgálatú Ciceroné-k mutatják-meg.

Ebéd ideje alatt jó formán megürül a tuillériák kertje; de 7 óra tájban, ha szép idő jár, a sétálók ismét visszatérnek, még pedig egy egészen új publicum: mind olly emberek, kik a nap folytában dolgoztak. Most a hangászat uralkodik. Minden este egy-egy katonai kar játszik a palota előtt. Ezen szerenádot legújabb időben Spartacus hangversenyének nevezik, Foyatier urnak ide közel álló szobráról.

Ezen osztályos sétálókon kívül a tuillériák kertjé minden órában más-más egyes sétálóktól is meglátogatattik. Kertkedvelők támaszkodnak a rostélyokra, melyek a virágágyokat környezik, s csudálják a különféle virágokat. Mások a tóban levő aranyhalacszkákat kenyérmorzsával etetik. A szobroknak is meg van a maga publicuma. Művészek a régiség szobrai előtt állnak; világi emberek csak az újabb kor szobrait nézik.

Ki a tuillériák kertjét a maga egész poetai alakjában akarja látni, óvakodjék azt vasárnap meglátogatni. Ekkor a literatura és politika kimarad; a gyermekek félnek, a divat ruháját félti az öszszenyomástól. Ellenben benne láthatni az egész st. Denis-utszát s a kereskedőlegény-világot innepi gálájában. A legjobb, mit e nap-

kon láthatni, a' parisi polgár, kedves feleségével, fijával, 's egyformán öltözött leányaival az előre nyujtott nyakkal és lesütött szemmel ékesekkel.

A' K a a b a.

Az utazónak szeme, Mekka első tekinteténél, a' város közép-pontján fekvő híres szent épületen ütközik-meg. — Kapukkal és bekerítő oszlopközzel ellátott 's kövezett udvarkör közepében szabadon áll a' Kaaba; külfalain fekete bárson függ aranynyal himzett arab felírásokkal. A' kis fekete épület négyszögű; egyik szöglete mellett látható a' Zemzem kút, mellynek vize szentnek, rendkívüli hatásának tartatik, 's belőle évenként a' szultannak is küldetik bizonyos mennyiség. — A' Mekkába utazó el nem mulaszt ezen kútból inni 's kését megmosni: mert azon hiedelem uralkodik, hogy vize által minden bűntől kitisztittatik a' bűnös. — Egy más szögleten van egy fekete kő, melyet minden zarándok, míg a' szent épületet megkerülné, buzgón megcsókol; a' sok csók miatt felszine már egészen vásottnak mondatik. — A' Muhamedanok hite szerint a' Kaaba első építője Ádám volt, megújítója pedig Abraham, 's ez nyerte volna az említett fekete szögletkövet Gabriel angyaltól. — A' Kaaba körül, de vele nem öszvefüggőleg, áll négy sátor (a' Muhamedanok négy felekezetét jelentő). Számtalan zarándok utazik Mekkába, Europa, Ázsia, és Afrikából; nem rettentik őket vissza a' város kicsinsége, a' kényelmetlen tartózkodási helyek; nagy néptódulásnál a' város külfalai körül is láthatni csoportokban a' pusztaföldön heverő zarándokokat. Mielőtt a' zarándokok a' Kaabát *) elhagynák, a' sok csóktól megfeketült szögletkő felé fordulva inádkozniok kell. — A' szent hely körül nagy sereg galamb repdes, mellyek a' proféta tiszteltetésének örvendnek, és azért üldözések vagy csak megérintések is tiltva van; sokan gabonaszemeket is hoznak, a' szent galambok számára.

A' város megkerülése is a' szertartások közé tartozik. A' zarándok a' városkapunál egy ott reájok várakozó papnak tiszteletüket téven, ruháikat lerakják, és egy nagy kendőbe burkóznak: ezután a' városfal minden négy szöglete felé sietnek, egy előttük menő vezető után. Minden szögletnél egy borbély várakozik reájok, ki csu-

*) Évenként a' Kaaba háromszor nyitattik-meg; egyszer a' férfiak, máskor a' nők számára, 's harmadszor az „Isten háza” mosása, 's tisztítása végett. Minden Muhamedan, életében egyszer meglátogatja azt — a' proféta meghagyása szerint — 's az, ki belsőjébe is bejutni szerencsés vala, minden bűnétől megtisztultnak tartja magát, de nyerekedő foglalatosságba nem cserzkedhetik többé, 's minden veszélyt nyugodtan kell szenvednie.

dás sietséggel fejk egynegyed részét leborotválja, 's csak az utolsó szögletnél álló végezi a' munkát.

Mekkából az Arafat hegy felé indulnak, mellynek völgyeiben profetájok buzgólkodott. — Utközben minden utas az ut mellett levő ama kutra követ hajít, mellyet a' proféta egykor megátkoza. — Az Arafat hegyén báránycsordák 's más állatok áldoztatnak, és nagy néptömegnél olykor oly nagy mennyiségben, hogy husok a' környékbeli szegények közt osztatik-el.

Végződven a' szertartások, egy irás minden zarándoknak nevét egy nagy könyvbe írja, 's a' zarándokok — haza indulnak.

I N N E P L É S.

A' Chalidsch-megnyitás Kahirában. A' Chalidsch, magyarul csatorna, melly a' Nilus vizét Ó Kahirá felett magába veszi, 's az egész városban, az az egész nagy Kahirán keresztül huzódik, onnét több tartományokat bejárando, a' mult évben ismét megnyitott a' szokott innepiségekkel és népmulatságokkal. De sok magyar olvasónk előtt egészen új és szokatlan lehet, mi itt évenként ismeretes és szokott dolog, 's reményem, nem teszek felesleges vagy már egyszer tett dolgot, ha azt, mit tegnap délután óta láttam és hallottam, ez uttal magyar hazám olvasóival közlöm.

Az innepet a' Bulakban állott Akeba nevű és számos színű lobogókkal, festvényekkel, világosítással, és virágokkal ékesített hajó ágyúdörgései hirdetik legelőször. E' hajó a' déleesti imádság órájában (Aser) mintegy 2³/₄ órával napnyugta előtt, hangos örömkibálások között, számos néptől, kisebb hajóktól 's török hangásztattól kíserve indult-ki Quaranti *) szigete felé. Innét a' részint francia, részint angol idomú szép Roda szigethez érven számos kisebb nagyobb hajókkal egyesült 's alkonyonta már egész Ó Kahiráig hatolt az egész Bulakon keresztül, hol az egész viz csupa evezőkkel és vitorlákkal volt ellepve, mi alatt a' két part számtalan népséggel vala körülvéve, a' töltést, a' Nil közlégését, a' viruló zöld sátorokat gazdag divánjaikkal és szőnyegekkel megtekintendők, mellyekbe a' jövő reggelre Chahib Effeni a' belső ügyek és törvények ministere számos Nagyokkal váratték. Ki már egy nappal korábban nem bérel-ki magának egy csónakot, 's azt tizszer oly drágán meg nem fizeti, mint máskor, az bizonyára szárazon marad; 's azért felette nagy a' különbség e' napon az uszó és gyalogló közönség között. Amazt nagyobb részint Törökök, gazdag Koptok, Örmények, Görögök és kevés Europaiak teszik; emezt tulajdonképpen csak az Arabok. Ez utóbbiakból (matrózokat, inasokat, 's hangászokat kivéve) keveset látni a' vizen. Azonban ezen utóbbiaknak valami rendkívüli öröme nincs igen okuk, mivel a' Nilus megáradása, e' minden vigalmak forrása, tulajdonképpen is megint csak azokat illeti, kik annak jótévő következményeit élék: az Arabnak mindig elege van, az az annyit hagynak neki, mennyi elégséges, hogy éhen meg ne haljon.

*) Így neveztetik az, mivel bizonyos Quaranti nevű Olasz ezt egy pusztasávból vidám és szép gyümölcs- és vetemény-kertté változtatta át, mellyben jelenleg a' lakosság innepnapokon mulatozni szokott, azonban csak a' gazdagabb, vagy is előkelőbb.

Ha illy és hasonló gondolatok nem ötlöttek volna fel agyamban, a' félig mez-
telen félig rongyokba takart népet az aranyban és gyémántokban járó Törö-
kők mellett látrán, megkíméltem vala olvasóimat egy népinnepek alkalmával pa-
naszos kifakadásoktól. Azonban, ha nekik csak a' szép színeket festeném,
megesalnám őket; 's aztán, ki majd egyszer ezen innepnél személyesen jelen
leendne, tudósításommal csak úgy fogja megegyezőnek találni az innepet, mint
az Egyiptusba legújabbán jött francia orvosok Egyiptust általában azon csábító
színekkel, mellyekkel azt nekik Jomard uram előhazudta.

Vessünk még egy tekintetet a' gyalog népre, melly rettenetes porfellegben
tolog ide-oda; ők még is vidámok és enyelgők. Ez nekik a' „phantasia“ nap-
ja, mint ők mondják. Jótékony könnyelműségök feledteti velek a' multat, fátyolt
von jövődjök fölé. Olly vig a' mai nap, mellyben a' legzajosabb hangszerekkel
kábitják-el őket, mellyben tele torokkal vigadhatnak, rakétákkal lövöldözhet-
nek; olly kedves nap, mellyre nem következik éj, mivel a' millio gyertyák a'
Niluson 's egész vidékben és a' maschala-k (fafáklyák) az egész várost megvi-
lágosítják; olly nap, melly a' szegény leányzókat egy pár hónapra fölmenti a'
vizet sokszor egy órai távulságról fejökön hozni haza a' Nilból. Illy egy nap
a' legszegényebbeket is boldogokká teszi; komor tekintete földerül, ajkára mo-
soly húzódik, pipáját gondtalanul szívja, 's gondolja magában: „Allah még is
jó Isten.“ (Égzet köv.)

K Ü L Ö N F É L E .

Az új Robinson. — Több angol utazó indult nem régiben Vandiemens-
landból Port Philipp felé azon szándékkal, hogy ott mint birkatenyésztők vagy
termesztők letelepedjenek. Alig értek oda, legott szemökbe tünt az ottani la-
kosok természetessége, a' sokaknál tapasztalt europai arczvonatok 's bizonyos
fokon álló miveltségök. Erős töltések voltak sok helyen a' csatornákon keresz-
tül huzva 's alkalmas zsillippel ellátva, hogy a' viz leapadtával ott halászni le-
hessen. Többen a' fakéregből épített kunyhók közül jó építkezésre mutattak,
csinosan valának elrendelve, előről ajtóval és tüzhelylyel ellátva. Fadarabok
részint vizedényekül valának kivájva, részint házi eszközökké kifaragva; ruhá-
zatjuk kangurn-bőrből csinosan összevarva és kényelmes szabású. — Az új tele-
pedők alig voltak egy pár napig a' szigeten, midőn ezen tünemények egy kán-
gurn-bőrbe öltözött fehér ember látására előttek megfoghatókká lettek. Ezen
ember elejénte félenken közeledett; de midőn az Angolok által nyájason idve-
zeltetett, 's egy darab kenyérrel megkináltatott, ő is nyiltabb lett. Mialatt a'
kenyeret látható kedvvel ette, 's koronként meg-megnézegette, mintha valamit
vissza akarna emlékezetébe hívni; végre örömsugaras arczczal felkiálta: „ke-
nyér!“ — Most több angol szóra is emlékezett, úgy, hogy utóbb el tudta
beszélni történetét. A' neve William Bukley, 's egyike azoknak, kik ama fog-
lyok táborából megszöktek, mellyet Collins ezredes az angol kormány kíván-
ságára 1803-ban összeszerkeztet, hogy általok Port Philippben gyarmatot ala-
pitson. — Bukley ezen idő óta egy belföldi népcsoport között él, mellynél ka-
pitáni tisztségben áll. Ő magos termetű férjfiú, 's York herczegnél granátos ka-
tona lévén most már mintegy 58—60 éves lehet, a' mellett igen egészséges. Az
új telepedők által segítve kérelemlevelet nyújtott-be a' kormányzó kapitánnak,
mellyben kéri, hogy ott maradjasson, hol jelenleg tartózkodik, hogy így azon
különféle felfedezéseket, mellyeket hosszas itt léte alatt tett, közölhesse. Ez

neki azon megjegyzéssel engedtetett-meg, ha iparkodni fog a szigetbeliek és a fehérek közt minél tartósabb barátságos közlekedést fenntartani. Sikertől is neki már a szigetbelieket egyszer az új telepedők megtámadásától visszatar-tani. Philosophiai tekintetben ezen fölfedezés felette érdekes, 's ezen férjfiúnak kalandjai jól előadva a régi Robinson mellett szépen megállhatnak.

Verseny-lónak nagy keresménye. Kiszámolák, hogy Seymour lordnak Miss Annette nevű kanczája nyilvános és magános versenyfutásokban gazdájának több mint 700,000 frank fogadási nyereséget keresett. Az aprilis utósó napjain Chantilly mezején Paris mellett tartott 's Moskwa hercegtől elrendelt nagy lóverseny alkalmával a nevezett kancza második díjul egy nagy serleget (Becher) nyert. Midőn pályázás után a nézők a Chantilly-i istállókba mentek, az ide ideig óráig nyugvásra vezetett lovakat megtekintendők, a büszke kancza zabját az említett arany serlegből evé, melyet neki az örülő nyertes diadalmas arcczal oda nyújtott.

Napoleon kocsija. Aprilis utósó napjaiban valamely kocsi adatott-el árverés útján Brüsszelben. E' kocsi, mint mondják, egykor Napoleon császár tulajdona volt, 's most 700 frankon adatott-el. A' reá következett napon tulajdonosának a' brügge-i polgármester 3,000 frankot ajánlott, 's az okos 700-as örömetlön 3,000-essé.

EMLEKMONDÁS.

Munkáljunk.

A' ki rövid léten nem akar túl törni, koporsó
Zárttával neve is feledékeny földre enyészik.
Kezdjünk munkához; mindégy nem akarni 's időzni.

HORVÁT ENDRE.

Remény. Senmi indulatnak 's érzésnek ne engedjük magunkat olly szabad kényére, mint a' reménynek.

SZ. MIKLÓSSY ALOYZ.

Könnnyelmű. Képmutató. A' felette könnnyelmű és képmutató ember tudja csak hirtelen szerepét, és a' mennyei magost ugyan egy pillanatban csak ő tudja felcserélni a' pór hiúsággal.

LENCSE S.

Gnomák. Ellenségünk jó téteménye a' béke előpostája.

Ki mondhatja, hogy az öregségnek nincsenek örömei, ha az ifjúság mosolygó napjain átringatja az édes visszaemlékezés? — Az öregség nem kevesebb eldeli a' multnak, mint az ifjúság a' jelennek örömeit.

KOTZEBUE után L...cs Amália.

Kérdőrejtvény.

- 1) Mellyik edényből kapja sok ezer ember élelmét, és sok ezer elveszti azt?
- 2) Mit főznek és sütnék, de még sem esznek-meg?
- 3) Mellyik a' legcsalékonyabb víz?
- 4) Mellyik hónapban esznek legkevesebbet az emberek?

Előbbi rejtvény: báj, száj 'sa't.

Kérelem. Végére járván a' folyó fél esztendő, tisztelettel kérettet-nek e' folyóiratnak minden rendű pártfogói, hogy annak jövő félesztendei folytatjára az előfizetést még e' hónapban akár a' cs. kir. postahivatalo-
kon, akár Pesten a' kiadó hivatalban megtenni méltóztassanak.

Szerkezi Róthk re p f G á b o r, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner - Károlyi, úri utsza 612.